

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	VII K 38/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	P. B. (1)	<p>I. w dniu 15 czerwca 2022 r. w miejscowości P. gminy K. woj. (...), bez uprawnienia uzyskał dostęp do informacji dla niego nie przeznaczonej w ten sposób, że bez wiedzy i zgody L. B. za pomocą użytkowanego przez siebie telefonu komórkowego marki R. (...) nagrał jej rozmowę telefoniczną, a następnie przechowywał jej zapis w pamięci telefonu,</p> <p>tj. o czyn z art. 267§1 kk w zw. z art. 267§3 kk</p> <p>II. w drugiej połowie czerwca 2022 r. w miejscowości P. gminy K. woj. (...), informację do której nie był uprawniony w postaci rozmowy telefonicznej L. B. którą uzyskał w dniu 15 czerwca 2022r. w miejscowości P. gminy K. za pomocą użytkowanego przez siebie telefonu komórkowego marki R. (...) ujawnił E. B.,</p> <p>tj. o czyn z art. 267§4 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
działanie oskarżonego w celu uzyskania	wyjaśnienia oskarżonego P. B. (1)	37, 85	

informacji dla niego nie przeznaczonych przy użyciu urządzenia nagrywającego			
zeznania świadka L. B.	86-87		
zeznania świadka E. B.	87-88		
zeznania świadka B. B.	88		
zeznania świadka J. B.	88-89		
zeznania świadka A. B.	89-90		
zeznania świadka P. B. (2)	90-91		
nagranie na płycie CD z protokołem oględzin i dokumentacją fotograficzną	11-14		
OCena DOWOdów			
<i>o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1.2.1	wyjaśnienia oskarżonego P. B. (1)	Oskarżony wyjaśnił, że będąc we własnym domu usłyszał głośną rozmowę swojej matki rozmawiającej o sprawie sądowej która i jego dotyczy, więc postanowił ją nagrać dla celów dowodowych. Nadmienił, iż nagrania nie wykorzystywał w sprawie sądowej oraz odmówił złożenia wyjaśnień odnośnie udostępnienia nagrania E. B. (k. 37). Wyjaśnienia obwinionego w zakresie okoliczności i sposobu wykonania nagrania zdaniem sądu należało uznać za wiarygodne ze względu na zgodność ich z innymi dowodami, a przede wszystkim samym zapisem nagrania, na którym wyraźnie widać, iż urządzenie trzymane było w ręku nagrywającego.	
zeznania świadka L. B.	Pokrzywdzona podała, że o nagraniu dowiedziała się od synowej E. B. bezpośrednio po jej wizycie u oskarżonego mieszkającego na górze domu, w którym ona zajmuje pomieszczenia na dole. Zeznała, że nie słyszy na jedno ucho i musi głośno mówić gdy rozmawia przez telefon. Nadmieniła, że kuchnia w której przeważnie przebywa i rozmawia przez telefon nie jest zamykana i tworzy otwartą przestrzeń z korytarzem, z którego korzysta mieszkający na		

piętrze oskarżony i jego rodzina. Dodała, iż nie wiedziała, że jest podsłuchiwana, więc nie zamykała się w swojej sypialni na czas rozmowy, ale od czasu gdy o tym się dowiedziała wychodzi rozmawiać za stodołę. Nadmienila, iż z synem od dawna z winy synowej nie żyje za dobrze (k. 86-87). Zeznania pokrzywdzonej odnośnie sposobu przeprowadzania przez nią rozmów telefonicznych oraz jej stanu zdrowia wymuszającego podniesiony głos, jak i okoliczności dowiedzenia się o istnieniu nagrania należało uznać za wiarygodne, gdyż potwierdzają je inne dowody zebrane w sprawie, w tym zeznania skonfliktowanego z oskarżonym P. B. (2).

zeznania świadka P. B. (2)

Świadek potwierdził zeznania swojej matki. Dodał, że oskarżony ze względu na otwartą przestrzeń może słyszeć u siebie na górze wszystko o czym rozmawiają na dole, potwierdzając, że pokrzywdzona rozmawia przez telefon podniesionym głosem. Jego zdaniem nagrań było więcej, gdyż E. B. podawała informacje o odtwarzaniu jej nagrania także na cmentarzu oraz szczegóły których nie było na nagraniu zabezpieczonym przez

policję. Dodał, że poza kamerą na korytarzu nie widział żadnych urządzeń nagrywających w pomieszczeniach użytkowanych przez pokrzywdzoną. Potwierdził też wieloletni konflikt reszty rodziny z oskarżonym (k. 90-91). Zdaniem sądu zeznania świadka należało uznać za wiarygodne, pomijając twierdzenia świadka o istnieniu innych nagrań, gdyż świadek nie posiadał na te okoliczności jakichkolwiek dowodów, a odnośnie relacji E. B. nie można wykluczyć, iż posiadana przez nią wiedza wykraczająca poza treść nagrania objętego zarzutami mogła pochodzić bezpośrednio od oskarżonego i jego żony, którzy uzyskali ją osobiście w związku ze wspólnym zamieszkiwaniem z pokrzywdzoną i słuchaniem jej rozmów, a nie za pomocą jakichkolwiek urządzeń podsłuchowych czy nagrań.

zeznania świadka E. B.

Świadek podała, że po śmierci męża chciała polubownie załatwić kwestie spadku po nim, do którego prawa mieli pokrzywdzona L. B. i całe rodzeństwo męża, więc przyjechała do L. B. na spotkanie rodzinne. Gdy chciała iść porozmawiać z nieutrzymującym kontaktów z resztą

rodziny mieszkającym na górze oskarżonym pokrzywdzona powiedziała jej, że ma mu nic dawać bo on już dostał gospodarstwo i że ta część należy się jej. Gdy poszła na górę oskarżony pokazał jej jednakże nagranie, które znajduje się w aktach sprawy aby udowodnić, iż to pokrzywdzona będzie jej robić problemy ze sprawą spadkową. Dodała, że obejrzała tylko część nagrania i nic nie wie aby było komuś jeszcze udostępniane oraz że od razu poinformowała o tym pokrzywdzoną. Nadmienila, że gdyby oskarżony nie pokazał jej nagrania nie uwierzyłaby mu. Stanowczo podała też, że oskarżony nie pokazywał jej innych nagrań oraz że przyczyną okazania jej nagrania było udowodnienie jej przez oskarżonego, że nie jest najgorszym członkiem rodziny jak był dotąd traktowany. Dodała, że planowała przez rok od śmierci męża nie prowadzić spraw spadkowych, jednakże pokrzywdzona sama złożyła wniosek już po ok. pół roku od śmierci jej męża i sprawa jest w toku. Wskazała, że nie zwracała uwagi na żadne kamery zainstalowane w domu pokrzywdzonej i nie przeszkadza jej ich obecność (87-88). Zeznania świadka zdaniem sądu należało dać

	wiarę, gdyż nie przeczą im żadne wiarygodne dowody zebrane w sprawie.	
zeznania świadka B. B.	Świadek podała, że o sprawie dowiedziała się od E. B. i nie widziała żadnych nagrań. Podobnie jak E. B. zeznała, iż nie widziała żadnych kamer i nie przeszkadza jej ich obecność i ewentualne nagrywanie. Potwierdziła, że oskarżony od wielu lat był skonfliktowany z pokrzywdzoną i resztą rodzeństwa i nie utrzymywała z nim kontaktu, co obecnie uległo zmianie. Potwierdziła, że u pokrzywdzonej na dole jest otwarta przestrzeń i słychać na przedpokoju głośną rozmowę prowadzoną w kuchni. Zeznania świadka uznano za wiarygodne z racji zgodności ich z pozostałymi zeznaniami.	
zeznania świadka A. B.	Świadek w swoich zeznaniach potwierdziła zeznania swojej matki B. B. i z tych samych względów uznano za wiarygodne.	
zeznania świadka J. B.	Żona oskarżonego podała, że mieszkają na górze, a pokrzywdzona na dole tego samego domu i wskazała, że posiadają założone kamery z uwagi na włamania, jednakże w domu jest tylko jedna na korytarzu z funkcją wyłącznie nagrywania	

	<p>obrazu. Potwierdziła, iż od wielu lat pozostają w konflikcie z pokrzywdzoną oraz, że oskarżony przekazał jej informację, iż pokrzywdzona już dzieli majątek gdy jeszcze nawet nie było rozmowy na ten temat z najbardziej zainteresowaną E. B.. Podała, że sama wielokrotnie osobiście słyszała podobne rozmowy teściowej, gdyż gdy przechodzi korytarzem to wszystko słycać ze względu na otwartą przestrzeń na dole domu. Potwierdziła ponadto, że jej mąż pokazał nagranie E. B. i być może na krótko jej włączył, ale ona się rozplakała. Zaprzeczyła też aby w domu były zamontowane jakiegokolwiek inne urządzenia nagrywające poza kamerą monitoringu (88-89). Zeznania świadka z uwagi na ich zgodność z zeznaniami oskarżonego i E. B., a także brak sprzeczności z innymi dowodami należało uznać za wiarygodne.</p>	
<p>nagranie na płycie CD z protokołem oględzin i dokumentacją fotograficzną</p>	<p>Dowód niekwestionowany przez strony potwierdzający wykonanie nagrania przy użyciu urządzenia trzymanego w ręku nagrywającego.</p>	
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			

#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>Zeznania przesłuchanych w sprawie świadków (zarówno oskarżenia jak i obrony) oraz zapis nagrania odnośnie zachowania oskarżonego objętego zarzutami aktu oskarżenia zdaniem sądu łączą się w spójną jednolitą całość pozwalając na ustalenie w zasadzie niekwestionowanego przez obie strony postępowania stanu faktycznego obejmującego nagranie przez oskarżonego za pomocą trzymanego w ręku telefonu komórkowego głośnej telefonicznej rozmowy mieszkającej w tym samym domu i przebywającej w niezamkniętym pomieszczeniu matki bez jej wiedzy i zgody, a następnie udostępnieniu zapisu tej rozmowy szwagierce. Jedyne wątpliwości podnoszone przez oskarżycielkę posiłkową lub przesłuchiwanym świadków dotyczyły bowiem istnienia większej ilości podobnych nagrań i udostępnienia ich E. B., w tym ewentualnie uzyskanych za pomocą typowych urządzeń podsłuchowych,</p>			

co jednakże wykracza poza granice zarzutów aktu oskarżenia, a zatem i poza zakres niniejszego postępowania. Przechodząc do oceny tak ustalonego stanu faktycznego pod kątem naruszenia przepisów ustawy karnej należy w pierwszej kolejności podkreślić, iż zarzucony oskarżonemu czyn z art. 267§3 kk zapewnia ochronę wypowiedzi uczestników rozmowy wyłącznie wówczas, jeżeli co najmniej w sposób dorozumiany nadano im poufny charakter, przy czym bez znaczenia są tu intencje, jakie zdecydowały o takim statusie wypowiedzi (tak postanowienie Sądu Najwyższego Izba Karna z dnia 27 kwietnia 2016r. III KK 265/15). Wynika to z faktu, że dobrem chronionym jest przede wszystkim zabezpieczenie informacji przed dostępem ze strony osób nieuprawnionych (tak Komentarz Kodeks Karny red. Grześkowiak 2021, wyd.7/Hałas). Jediną tymczasem osobą prowadzącą nagraną przez oskarżonego rozmowę była oskarżycielka posiłkowa, gdyż z racji prowadzenia jej przez telefon nie było możliwe zarejestrowanie drugiego rozmówcy. Oskarżycielka posiłkowa z racji wieloletniego wspólnego zamieszkiwania musiała być przy tym doskonale

zorientowana, iż jej słowa mogą być słyszalne dla mieszkającego piętro wyżej i korzystającego ze wspólnego korytarza oskarżonego i pomimo tego nie podjęła jakichkolwiek środków ostrożności mogących zapewnić poufność prowadzonej rozmowy. Fakt słyszalności głośnej rozmowy prowadzonej na dole z racji braku drzwi potwierdził przy tym również skonfliktowany z oskarżonym jej syn P., a pokrzywdzona tym bardziej musiała sobie zdawać z tego sprawę, skoro jest osobą starszą i mającą problemy ze słuchem skutkujące podniesionym głosem w trakcie rozmów. Oczywiście pokrzywdzona miała prawo zarówno do prowadzenia tych rozmów, jak i podnoszenia głosu, gdyż przebywała w swoim domu, jednakże aby zapewnić choćby minimum poufności swoich słów w trakcie rozmowy, winna podjąć przynajmniej minimalne środki ostrożności, np. przejść do innego pomieszczenia i zamknąć drzwi czy ściszyć głos, czego nie uczyniła. Ten brak środków ostrożności umożliwiający oskarżonemu nagranie jej rozmowy za pomocą zwykłego aparatu telefonicznego trzymanego w ręku powoduje, iż nie sposób przypisać oskarżonemu

działania z zamiarem uzyskania informacji do której nie jest uprawniony, skoro całość nagranej informacji uzyskiwał on bezpośrednio osobiście i bez potrzeby używania specjalistycznego sprzętu nagrywającego, a także co istotne przebywając w miejscu w którym jego obecność była uprawniona, czyli na korytarzu własnego domu. Oskarżony nie podjął zatem jakichkolwiek zabiegów w rodzaju np. pozostawienia telefonu komórkowego w pomieszczeniu zajmowanym przez matkę albo na korytarzu jak najbliższym miejscu z którego pokrzywdzona zwykle rozmawia, użycia specjalistycznego mikrofonu zwiększającego słyszalność (czego dowodem niezbyt dobra jakość nagrania) czy nagrywania z miejsca oddalonego (wykorzystując niedosłuch matki) ale pod swoją nieobecność, gdy pokrzywdzona mogła by sądzić, iż ma bezpieczne warunki do prowadzenia poufnej rozmowy. Jako, że okoliczności takie nie zostały w toku postępowania ujawnione, należy zatem stwierdzić, iż zachowanie pokrzywdzonej godzącej się na emisję swojego głosu poza pomieszczenia przez nią użytkowane, do pomieszczeń użytkowanych przez

skonfliktowanego z nią syna P. B. (1) umożliwiając przez to mu zapoznanie się z jej słowami i ich nagranie, nie pozostaje pod ochroną art. 267§3 kpk (podobnie wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu IX Wydział Karny Odwoławczy z dnia 13 listopada 2020r. IX Ka 276/20). Analogicznie odnośnie zachowań objętych art. 267§1 kpk nie stanowi przestępstwa otwarcie otwartego pisma i zapoznanie się z jego treścią poprzez nawet sfotografowanie, gdyż otwierający je nie obchodzi żadnego zabezpieczenia przed zapoznaniem się przez osoby nieuprawnione. Oskarżony P. B. (1) winien więc ponieść ewentualnie wyłącznie odpowiedzialność opartą o przepisy kodeksu cywilnego dotyczące naruszania dóbr osobistych, gdyż ewidentnie jego zachowanie w postaci nagrania rozmowy pokrzywdzonej bez jej zgody, a później okazanie nagrania innej osobie narusza prywatność i cześć pokrzywdzonej. Dlatego też nie ulega zdaniem Sądu wątpliwości, że oskarżony swoim zachowaniem nie zrealizował znamion przestępstwa z art. 267§3 kk, co skutkowało koniecznością jego uniewinnienia od popełnienia obu

zarzuconych mu czynów, gdyż odpowiedzialność za czyn z art. 267§4 kpk ma miejsce wyłącznie przy pierwotnej realizacji zachowania spełniającego znamiona §3 tegoż artykułu (tak: wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 29 października 2014. IV Ka 844/14).

W związku z powyższym Sąd uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów.

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

inne zagadnienia

W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach

uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II	Konsekwencją uniewinnienia było obciążenie Skarbu Państwa całością kosztów postępowania stosownie do treści art. 632 pkt.2 kpk.	
Podpis		